

DEEL A

Geconsolideerde versie Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren

Samenvoeging van:

- de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren (Stcrt 2006, 28);
- de Regeling tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren in verband met de centrale behandeling van de subsidieaanvragen (Stcrt 2007, 234);
- de Invoeringsregeling Waterwet (Stcrt. 2009, 19723);
- de Regeling tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren in verband met vervanging van het forfait voor de subsidiëring van kosten voor voorbereiding van het werk in subsidie op basis van werkelijk gemaakte kosten en enige technische wijzigingen (Stcrt 2011, 22111);
- de Regeling van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, van 27 juni 2012, nr. IENM/BSK-2012/109588, tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren houdende toevoeging van overgangsrecht voor de recente wijziging in de subsidiëring van voorbereidingskosten.

Ministerie van Infrastructuur en
Milieu
Directoraat Generaal Water en
Ruimte

Januari
2012

Geconsolideerde versie van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren¹

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,

Gelet op artikel 12, tweede en derde lid, van de Wet op de waterkering;

Besluit:

§ 1. Algemeen

Artikel 1. Definities

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. Minister: de Minister van Verkeer en Waterstaat;
- b. plan: een plan als bedoeld in artikel 5.4 van de Waterwet;
- c. subsidie: een subsidie als bedoeld in artikel 7.23 van de Waterwet;
- d. werk: een werk ter uitvoering van een plan als bedoeld in onderdeel b;
- e. hoofdingenieur-directeur: de hoofdingenieur-directeur van de Waterdienst van het Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 1a

Deze regeling berust op artikel 3, eerste en tweede lid, van de Kaderwet subsidies Verkeer en Waterstaat.

§ 2. Subsidie

Artikel 2. Subsidiabele kosten

1. Een subsidie bestaat uit een vergoeding van de kosten voor voorbereiding en realisatie van een werk, te weten:
 - a. de kosten van de voorbereiding van het werk inclusief het verkrijgen van de voor de realisatie van het werk benodigde vergunningen, met een maximum van 15 procent van de in de beschikking tot subsidieverlening opgenomen raming van de in onderdelen b tot en met i bedoelde kosten;
 - b. de kosten voor de verwerving van de voor de realisatie van het werk benodigde onroerende zaken;
 - c. de kosten voortvloeiend uit de voor de realisatie van het werk gesloten overeenkomsten van aanneming en overeenkomsten tot levering van diensten en materialen;
 - d. de voor het verleggen van kabels en leidingen verschuldigde nadeelcompensatie berekend volgens bijlage I van de Nadeelcompensatieregeling verleggen kabels en leidingen in en buiten rijkswaterstaatswerken en spoorwegwerken 1999;
 - e. nadeelcompensatie aan derden, anders dan uit hoofde van het in de onderdelen b en d bepaalde, voor zover de beheerder daartoe rechtens gehouden is;
 - f. de kosten voor bodemsanering, behoudens de kosten bedoeld in het tweede lid, onderdeel a;
 - g. de kosten voor de opruiming van explosieven, behoudens de kosten bedoeld in het tweede lid, onderdeel b;

¹ Samenvoeging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren (Stcrt 2006, 28), de Regeling tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren in verband met de centrale behandeling van de subsidieaanvragen (Stcrt 2007, 234) en de Regeling tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren in verband met vervanging van het forfait voor de subsidiëring van kosten voor voorbereiding van het werk in subsidie op basis van werkelijk gemaakte kosten en enige technische wijzigingen (Stcrt 2011, 22111). Deze geconsolideerde versie van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren heeft geen juridische status. Voor de formele tekst van de regelingen met de toelichtingen wordt verwezen naar de publicaties in de Staatscourant.

h. de kosten voor begeleiding en toezicht op de uitvoering van de werkzaamheden die benodigd zijn voor de realisatie van het plan, voor zover dit geen betrekking heeft op de controle op eigen handelen van de beheerder;

i. andere kosten dan de kosten, bedoeld in de onderdelen b tot en met h, die in redelijkheid zijn aan te merken als realisatiekosten.

2. Niet voor vergoeding komen in aanmerking:

a. de kosten voor bodemsanering die voor vergoeding in aanmerking komen op grond van het bepaalde bij of krachtens de Wet bodembescherming;

b. de kosten voor de opruiming van explosieven die door een gemeente worden vergoed;

c. de kosten die de subsidieaanvrager op andere wijze vergoed kan krijgen;

d. de kosten die voortkomen uit achterstallig onderhoud.

§ 3. Subsidieverlening

Artikel 3. Aanvraag subsidieverlening

1. Een aanvraag voor subsidieverlening wordt ingediend bij de hoofdingenieur-directeur.

2. De aanvraag voor subsidieverlening bevat:

a. een door Gedeputeerde Staten goedgekeurd plan;

b. een ontwerp en een beschrijving van het werk ter uitvoering van het goedgekeurde plan;

c. een overzicht van de gemaakte kosten van voorbereiding, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, een financiële verantwoording over deze kosten en een controleverklaring waaruit blijkt dat deze kosten zijn gemaakt, overeenkomstig het daartoe door de Minister bekendgemaakte controleprotocol;

d. een raming van de nog te maken kosten van voorbereiding, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, conform een daartoe door de Minister voorgeschreven ramingsystematiek;

e. een raming van de kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen b tot en met i, conform een daartoe door de Minister voorgeschreven ramingsystematiek;

f. het bedrag waarvoor subsidie wordt gevraagd;

g. het bedrag waarvoor een voorschot wordt gevraagd voor het eerste kalenderjaar van realisatie van het werk en een raming van de bedragen waarvoor een voorschot zal worden gevraagd in de daarop volgende kalenderjaren;

h. een tijdschema en de geplande datum van voltooiing van het werk, conform een daartoe door de Minister voorgeschreven planningsmethodiek;

i. voor projecten met een startraming van meer dan € 25 miljoen: een kosten-batenanalyse, conform een door de Minister voorgeschreven systematiek.

Artikel 4. Beslissing op aanvraag subsidieverlening

1. De Minister neemt binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag een besluit omtrent de subsidieverlening. Indien de beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, stelt de Minister de aanvrager daarvan in kennis en noemt hij daarbij een redelijke termijn waarbinnen de beschikking tegemoet kan worden gezien.

2. De subsidie kan worden geweigerd indien:

a. het werk waarvoor subsidie is aangevraagd niet is opgenomen in het hoogwaterbeschermingsprogramma, voor het jaar waarvoor de aanvraag is ingediend;

b. het ontwerp van de waterkering niet voldoet aan eisen van soberheid en doelmatigheid;

c. er sprake is van een weigeringsgrond als bedoeld in artikel 4:35 van de Algemene wet bestuursrecht.

3. De subsidie wordt geweigerd indien door verlening van de subsidie het subsidieplafond wordt overschreden. Bij mogelijke overschrijding van het subsidieplafond is artikel 4:25, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5. Beschikking tot subsidieverlening

1. De beschikking tot subsidieverlening bevat:

a. een omschrijving van het werk waarvoor subsidie wordt verleend;

b. een raming van het totale te subsidiëren bedrag;

- c. het bedrag waarvoor een voorschot wordt verleend, waarbij het bedrag voor de kosten van voorbereiding, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, afzonderlijk wordt vermeld.
2. Artikel 4:37, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6. Voorschotverlening

1. Aan de subsidieontvanger kan gedurende de realisatie van het werk jaarlijks op aanvraag een voorschot worden verleend. Het totaal aan te verlenen voorschotten ten behoeve van de realisatie van het werk bedraagt niet meer dan 80 procent van de raming van de kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid.
2. De aanvraag tot voorschotverlening wordt ingediend voor 15 april van het kalenderjaar waarvoor een voorschot wordt aangevraagd. Bij de aanvraag legt de subsidieontvanger een raming over van de te maken kosten in de periode waarvoor een voorschot wordt gevraagd en een raming van de bedragen waarvoor een voorschot zal worden gevraagd in de daaropvolgende kalenderjaren.
3. De aanvraag wordt niet in behandeling genomen zolang het verantwoordingsverslag, bedoeld in artikel 7, niet is overgelegd.
4. De Minister neemt binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag een besluit omtrent de voorschotverlening. De beschikking tot voorschotverlening vermeldt het bedrag waarvoor het voorschot wordt verleend.
5. Een voorschot wordt binnen zes weken na de voorschotverlening betaald, tenzij bij de voorschotverlening anders is bepaald.

Artikel 7. Tussentijdse verplichting van de subsidieontvanger

De subsidieontvanger overlegt gedurende de realisatiefase van het werk jaarlijks voor 15 april, aan de hoofdingenieur-directeur een verantwoordingsverslag met betrekking tot de uitvoering van het werk met daarin:

- a. een financiële verantwoording waarin onderscheid wordt gemaakt tussen de kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen b tot en met i;
- b. een financiële verantwoording van de kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, die niet zijn opgenomen in het overzicht, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel c;
- c. een controleverklaring, overeenkomstig het daartoe door de Minister bekendgemaakte controleprotocol;
- d. eventuele wijzigingen in het tijdschema bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel f.

Artikel 8. Intrekking of wijziging subsidieverlening

Op de intrekking of wijziging van de beschikking tot subsidieverlening zijn de artikelen 4:48 en 4:50 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van artikel 4:48, eerste lid, onderdeel e.

§ 4. Subsidievaststelling

Artikel 9. Aanvraag tot vaststelling subsidie

1. De subsidieontvanger dient binnen zes maanden na voltooiing van het werk bij de hoofdingenieur-directeur een aanvraag tot subsidievaststelling in.
2. Bij de aanvraag, bedoeld in het eerste lid, overlegt de subsidieontvanger:
 - a. een financiële eindverantwoording over het werk bestaande uit:
 - 1°. een overzicht van de gemaakte kosten voor de in artikel 2, eerste lid, onderscheiden posten;
 - 2°. een overzicht van de uitbetaalde voorschotten waarbij voorschotten voor de kosten van voorbereiding, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, afzonderlijk worden vermeld;
 - b. een verklaring over de financiële eindverantwoording, afgegeven door een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, waaruit blijkt of het werk is uitgevoerd overeenkomstig de beschikking tot subsidieverlening en waaruit blijkt dat de in onderdeel a bedoelde kosten zijn gemaakt, overeenkomstig het daartoe door de Minister bekendgemaakte controleprotocol.

3. Op gemotiveerd verzoek van de subsidieontvanger, ingediend binnen zes maanden na voltooiing van het werk, kan de in het eerste lid bedoelde termijn worden verlengd.

Artikel 10. Beschikking tot subsidievaststelling

1. Een beschikking tot subsidievaststelling vermeldt:
 - a. de dagtekening en het nummer van de beschikking tot subsidieverlening;
 - b. de berekeningswijze voor de vaststelling van het subsidiebedrag;
 - c. het bedrag van de vastgestelde subsidie uitgesplitst overeenkomstig de in artikel 2, eerste lid, onderscheiden posten;
 - d. de betaalde voorschotten;
 - e. het te betalen dan wel terug te vorderen bedrag.
2. De subsidie kan ambtshalve worden vastgesteld indien de subsidieontvanger niet tijdig een aanvraag heeft ingediend als bedoeld in artikel 9, eerste lid, of een verzoek als bedoeld in artikel 9, derde lid.
3. Artikel 4:46, tweede lid en derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing op de subsidievaststelling.
4. Artikel 4:49 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing op de intrekking of wijziging van de beschikking tot subsidievaststelling.

Artikel 11. Procedure voor subsidievaststelling in twee fasen

1. Indien vanwege nog lopende gerechtelijke procedures, voor een deel van de kosten bedoeld in artikel 2, eerste lid, de subsidie nog niet kan worden vastgesteld, kan op verzoek van de subsidieontvanger de subsidie voor de kosten van of voortvloeiend uit deze procedures, afzonderlijk worden vastgesteld.
2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt ingediend bij de aanvraag tot subsidievaststelling, bedoeld in artikel 9, eerste lid, waarbij met redenen wordt omkleed voor welke kosten de subsidie nog niet kan worden vastgesteld.
3. Binnen zes maanden na afronding van de gerechtelijke procedures, bedoeld in het eerste lid, dient de subsidieontvanger bij de hoofdinspecteur-directeur een aanvraag tot subsidievaststelling in. Op deze afzonderlijke subsidievaststelling zijn artikel 9, tweede lid, en artikel 10 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12. Betaling en terugvordering

1. Op de betaling van de subsidie is artikel 4:52, eerste en tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing.
2. Op het opschorten van de betaling van de subsidie of een voorschot, is artikel 4:56 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing.
3. Op het terugvorderen van onverschuldigd betaalde subsidies of voorschotten, is artikel 4:57 van de Algemene wet bestuursrecht van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13. Evaluatie van de regeling

1. Deze regeling wordt geëvalueerd nadat voor vijf werken op grond van deze regeling subsidie is verleend of, indien voor minder dan vijf werken subsidie is verleend, vier jaar na inwerkingtreding van deze regeling.
2. De subsidieontvanger zorgt voor het aanleveren van de ten behoeve van de evaluatie gevraagde gegevens.

§ 5. Slotbepalingen

Artikel 14. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 14a

Op aanvragen voor subsidieverlening die zijn ingediend vóór 1 januari 2012 zijn artikel 2, eerste lid, onderdeel a, artikel 3, tweede lid, artikel 6, eerste lid, artikel 7, artikel 9, tweede lid, onderdeel a, en artikel 11, eerste lid, van toepassing zoals deze luiden onmiddellijk vóór de inwerkingtreding

van de Regeling van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu van 30 november 2011, tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren in verband met vervanging van het forfait voor de subsidiëring van kosten voor voorbereiding van het werk in subsidie op basis van werkelijk gemaakte kosten en enige technische wijzigingen (Stcrt. 2011, 22111).

Artikel 15. Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,

Joop Atsma

Toelichtingen

Woord vooraf: De Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren is bekend gemaakt op 8 februari 2006. Daarna is de regeling enkele malen gewijzigd. Elke wijziging van de regeling heeft een eigen toelichting. Het is niet goed mogelijk om hier een doorlopende nieuwe versie van te maken zonder van de originele teksten af te wijken. Om die reden zijn hieronder de afzonderlijke toelichtingen opgenomen.

Toelichting bij de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren (Stcrt 2006, 28)

Algemeen

Op 4 oktober 2001 is bij bestuurlijk overleg tussen het rijk, de provincies en de waterschappen (Ministerie Verkeer en Waterstaat, Interprovinciaal Overleg en Unie van Waterschappen) overeenstemming bereikt over de financiering van primaire waterkeringen. De Tweede Kamer is hierover bij brief van 3 december 2001 door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat geïnformeerd (TK 2001/2002, 27 525, nr. 13). Om de tussen partijen overeengekomen wijziging van de financieringsstructuur te kunnen gaan toepassen, was het nodig te voorzien in een nieuwe wettelijke grondslag voor de financiering van primaire waterkeringen. Daartoe is de Wet op de waterkering (hierna: Wwk) gewijzigd bij wet van 28 april 2005 (Stb. 275). Op grond van deze wetswijziging komt het beheer en onderhoud van de primaire waterkering voortaan volledig voor rekening van de beheerder en geeft het nieuwe artikel 12 van de Wwk de grondslag voor volledige bekostiging door het rijk van noodzakelijke verbeteringen van primaire waterkeringen, om weer te voldoen aan de geldende veiligheidsnormen. Daarbij hoeft onder een verbetering niet enkel een verhoging of verbreding van de waterkering te worden verstaan, maar kan ook een verlegging van de waterkering een verbetering zijn om aan de veiligheidsnormen te kunnen voldoen.

De gelden voor de verstrekking van subsidies op grond van deze regeling komen uit het Infrastructuurfonds. In artikel 2, derde lid, van het Besluit Infrastructuurfonds is vastgelegd dat uit het Infrastructuurfonds subsidies kunnen worden verstrekt op grond van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren. De onderhavige regeling geeft daaraan gedeeltelijk invulling, namelijk voor wat betreft de waterkeringszorg, en bevat dus geen bepalingen met betrekking tot het verstrekken van subsidies voor het waterbeheer.

In deze regeling worden verschillende onderwerpen met betrekking tot de financiering van verbeteringen van primaire waterkeringen geregeld. In de eerste plaats wordt in deze regeling op grond van artikel 12, derde lid, van de Wwk, nader uitgewerkt welke kosten van het voorbereiden en het realiseren van een werk ter verbetering van een primaire waterkering voor subsidiëring in

aanmerking komen. De kosten die voor vergoeding in aanmerking komen, worden op grond van artikel 12, derde lid, van de Wwk, volledig vergoed.

In de tweede plaats worden in deze regeling regels gegeven met betrekking tot de onderwerpen, bedoeld in artikel 12, tweede lid, van de Wwk. Het betreft kort gezegd de procedure van subsidieaanvraag, de verlening, de vaststelling en de uitbetaling.

Op grond van artikel 4:21, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), zijn de regels met betrekking tot subsidies van de Awb niet rechtstreeks van toepassing op een subsidierelatie tussen verschillende overheden. Voor zover toepassing van deze regels toch wenselijk is, zijn enkele regels uit titel 4.2 van de Awb in deze regeling van overeenkomstige toepassing verklaard. Naast deze subsidieregeling is ten behoeve van de subsidieverlening een handreiking tot stand gekomen waarin nader is uitgewerkt hoe deze regeling in de praktijk zal worden toegepast.

De beschikbare gelden voor verbeteringen van primaire waterkeringen maken deel uit van het Infrastructuurfonds. Het subsidieplafond (het jaarlijks beschikbare bedrag voor subsidiering) wordt vastgesteld op grond van artikel 3a van het Besluit Infrastructuurfonds. Uiteraard dient de Staten-Generaal ook in te stemmen met de begroting voor het Infrastructuurfonds. Hoe de beschikbare gelden ingezet zullen gaan worden, wordt vastgelegd in een jaarlijks op grond van artikel 12, eerste lid, van de Wwk door de Minister vast te stellen (meerjaren)programma: het zogenaamde hoogwaterbeschermingsprogramma. Het hoogwaterbeschermingsprogramma en het subsidieplafond zullen telkens worden vastgesteld na consultatie van vertegenwoordigers van betrokken beheerders en provincies.

Subsidieaanvragen die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van deze regeling, worden behandeld volgens de voor de inwerkingtreding van deze regeling geldende afspraken en regelingen.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Dit artikel geeft de betekenis van een aantal in deze regeling gehanteerde begrippen voor zover deze definities niet zijn vastgelegd in de Wet op de waterkering.

Artikel 2

In artikel 12, derde lid, van de Wwk is vastgelegd dat voor de verbetering van een primaire waterkering 100 procent van de kosten van uitvoering worden vergoed. De kosten van uitvoering betreffen het geheel van de kosten van voorbereiding en realisatie van een werk ter verbetering van een primaire waterkering. Welke kosten daartoe worden gerekend, wordt geregeld in artikel 2, eerste lid.

Voor de voorbereiding van een werk wordt een forfaitair bedrag vastgesteld, ter hoogte van 15 procent van de geraamde kosten van realisatie van het werk. Door te werken met een forfaitair bedrag kunnen geen onduidelijkheden ontstaan over welke kosten van de voorbereidingsfase voor vergoeding in aanmerking komen. Het percentage is bepaald aan de hand van de voorbereidingskosten van een groot aantal werken en is gebaseerd op in 2001 vastgestelde ervaringscijfers. Het forfaitaire bedrag zal zodoende in praktisch alle gevallen 100 procent van de voorbereidingskosten dekken. De 15 procent wordt berekend op basis van de in de beschikking tot subsidieverlening opgenomen raming voor de overige voor subsidie in aanmerking komende kosten van realisatie van het werk. Dit zijn de kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen b tot en met i.

Voor de kosten van realisatie geldt dat de subsidie uiteindelijk wordt vastgesteld overeenkomstig de werkelijk gemaakte kosten.

In het eerste lid, onderdeel e, is bepaald dat nadeelcompensatie aan derden voor subsidie in aanmerking komt voor zover de beheerder rechtens gehouden is tot het betalen van die nadeelcompensatie. Dit betekent dat alleen subsidie wordt verleend voor nadeelcompensatie die naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid op grond van ons rechtssysteem betaald dienen te worden. Uitdrukkelijk is niet bedoeld dat subsidie voor nadeelcompensatie alleen wordt uitbetaald op basis van een uitspraak van de rechter.

Op grond van het eerste lid, onderdeel f, komen ook de kosten voor bodemsanering in aanmerking. Dit geldt op grond van het tweede lid, onderdeel a, alleen voor zover deze kosten niet voor vergoeding in aanmerking komen op grond van het bepaalde bij of krachtens de Wet bodembescherming. Voor de kosten van bodemsanering betekent dit dat de beheerder eerst moet proberen langs de weg van de Wet bodembescherming deze kosten vergoed te krijgen. Omdat het niet de bedoeling is dat de uitvoering van een verbeteringswerk vertraging oploopt doordat subsidiëring voor bodemsanering op zich laat wachten, kan voor een in een bepaald jaar te maken kosten voor bodemsanering wel een voorschot worden verleend (zie artikel 7). Uiteindelijk zal bij de subsidievaststelling verrekening plaatsvinden van eventueel teveel betaalde voorschotten.

Voor de kosten van de opruiming van explosieven die op grond van het eerste lid, onderdeel g, voor vergoeding in aanmerking komen, geldt hetzelfde als hierboven is opgemerkt over de kosten van bodemsanering.

In het tweede lid, onderdeel c, is bepaald dat kosten die net als kosten voor bodemsanering of explosievenopruiming, langs andere weg vergoed kunnen worden, niet voor vergoeding op grond van deze regeling in aanmerking komen. Daarnaast worden op grond van artikel 2, tweede lid, onderdeel d, de kosten die het gevolg zijn van achterstallig onderhoud aan de waterkering, eveneens niet vergoed. Dit zijn kosten die ook zonder de uitvoering van een werk tot verbetering van een primaire waterkering, gemaakt hadden moeten worden.

Artikel 3

Artikel 3 regelt waar de aanvraag moet worden ingediend en welke gegevens moeten worden verstrekt om de aanvraag te kunnen beoordelen. Tot deze gegevens behoort allereerst het plan dat conform artikel 7, eerste lid, van de Wet op de waterkering, door Gedeputeerde Staten moet zijn goedgekeurd. Een dergelijk plan omvat onder meer een onderbouwing waaruit blijkt dat het werk noodzakelijk is. Ten tweede moet een ontwerp en een beschrijving van het werk ter uitvoering van dit plan worden meegestuurd. Naast een planning van de uitvoering op grond van artikel 3, eerste lid, onderdeel f, dient voor het overige een aantal financiële gegevens te worden overgelegd. Het betreft een raming van de te maken kosten voor realisatie van het werk, het totale bedrag waarvoor subsidie wordt aangevraagd, het bedrag waarvoor het eerste voorschot wordt aangevraagd en een raming van de gewenste voorschotten voor de daarop volgende jaren. Op grond van artikel 3, tweede lid, onderdeel c, schrijft de Minister daarvoor een ramingsystematiek voor.

Voorgeschreven wordt de SSK-ramingsystematiek. Deze ramingsystematiek is vastgelegd in de CROW-publicatie nr. 137. Deze systematiek is identiek aan de ramingsystematiek zoals die bij Rijkswaterstaat wordt gehanteerd, de PRI-2003, met één uitzondering: bij de SSK wordt ruimte gelaten om kosten naar aanleiding van "nieuw beleid" (dat wil zeggen te verwachten kosten die inspelen op al wel ontwikkeld maar nog niet geformaliseerd beleid) op te nemen in de raming.

Artikel 4

Op grond van artikel 4, eerste lid, wordt binnen zes weken na de subsidieaanvraag een besluit genomen over de subsidieverlening. Indien nodig kan deze termijn met een redelijke termijn worden verlengd. De aanvrager wordt daarvan op de hoogte gesteld.

Artikel 4, tweede lid, bevat de gronden voor de weigering van een subsidie. Op grond van artikel 12, eerste lid van de Wwk, geldt al dat geen subsidie kan worden verstrekt voor verbeteringen die

niet zijn opgenomen in het hoogwaterbeschermingsprogramma. In artikel 4, tweede lid, onderdeel a, wordt dit nog nader gespecificeerd: de subsidie kan ook worden geweigerd indien het werk niet is geprogrammeerd voor het jaar waarvoor de aanvraag is ingediend. Een tweede grond om de subsidie te kunnen weigeren, is dat het ontwerp niet voldoet aan eisen van soberheid en doelmatigheid. Voor de bepaling wat sober en doelmatig is, wordt verwezen naar de ontwerpleidraden, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wwk. Omdat het tweede lid een zogenaamde 'kan-'bepaling is, hoeft het oordeel dat een ontwerp bijvoorbeeld niet voldoende sober en doelmatig is, niet direct te leiden tot weigering van de subsidie, maar kan ook subsidie op grond van de bijgestelde raming die recht doet aan eisen van soberheid en doelmatigheid worden toegekend. Deze beoordelingsruimte voor de subsidieverlener geldt overigens voor alle in het tweede lid, genoemde weigeringsgronden.

In het tweede lid, onderdeel c, wordt verwezen naar de weigeringsgronden van artikel 4:35 van de Algemene wet bestuursrecht. Deze weigeringsgronden zijn van toepassing indien er met betrekking tot de aanvrager van de subsidie concrete aanwijzingen zijn dat hij bijvoorbeeld de aan de subsidie verbonden verplichtingen niet zal nakomen, of dat bij de aanvraag onjuiste gegevens zijn verstrekt om voor subsidie in aanmerking te kunnen komen.

In artikel 4, derde lid, is een weigeringsgrond opgenomen op grond waarvan de subsidie altijd moet worden geweigerd, namelijk bij overschrijding van het subsidieplafond.

Artikel 5

Indien is vastgesteld dat er geen gronden zijn de subsidie te weigeren, wordt een beschikking tot subsidieverlening gegeven waarin de in artikel 5 genoemde onderdelen zijn opgenomen. Het betreft allereerst een omschrijving van het plan waarvoor subsidie wordt verleend. Daarnaast wordt in de beschikking een raming opgenomen van het totale subsidiebedrag. Deze raming is de basis voor de berekening van het forfaitaire bedrag voor de voorbereidingskosten. Tenslotte wordt in de beschikking de hoogte van het eerste uit te betalen voorschot vermeld. Daarbij wordt het voorschot voor de voorbereidingskosten apart vermeld. Op grond van het derde lid van artikel 6 geldt dat het voorschot binnen vier weken na het besluit tot voorschotverlening wordt betaald tenzij de beschikking anders bepaald. Reden hiervoor kan bijvoorbeeld zijn dat gelet op de planning van de uitvoering van het werk, het voorschot pas op een later moment beschikbaar wordt gesteld.

Artikel 6

De realisatie van een werk tot verbetering van een primaire waterkering zal doorgaans meerdere jaren in beslag nemen. De subsidieontvanger kan daarom jaarlijks voor 1 april een voorschot aanvragen voor de in dat jaar naar verwachting te maken kosten. Het voorschot wordt verleend aan de hand van de raming die op grond van artikel 7, eerste lid, bij de aanvraag voor een voorschot wordt ingediend. De voorschotten bedragen bij elkaar maximaal 80 procent van de totale geraamde realisatiekosten.

Alle kosten als bedoeld in artikel 2, eerste lid, komen voor een voorschot in aanmerking.

Daarbij horen ook de kosten voor bodemsanering en de opruiming van explosieven. Voor deze kosten geldt wel dat indien blijkt dat op grond van de in artikel 2, tweede lid, onderdelen a en b genoemde regelingen, subsidie is verkregen, ofwel via andere weg hiervoor gelden beschikbaar zijn (artikel 2, tweede lid, onderdeel c) dit bij de subsidievaststelling zal worden verrekend. Artikel 2, tweede lid, biedt daarnaast ook de mogelijkheid om uiteindelijk geen subsidie te verstrekken voor bodemsanering en explosievenopruiming, als blijkt dat de subsidieontvanger onvoldoende inspanning heeft gepleegd om via de andere beschikbare wegen subsidie te verkrijgen.

Artikel 7

De subsidieontvanger dient op grond van artikel 7 gedurende de uitvoering van het werk jaarlijks voortgangsverslagen te overleggen. Daarin wordt gerapporteerd over de stand van zaken van de werkzaamheden en de in dat kader gedane uitgaven. In de financiële verantwoording dient onderscheid te worden gemaakt tussen de kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b tot en met i. In voorkomend geval dienen ook wijzigingen in het tijdschema en de geplande datum van voltooiing van de uitvoering als bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel f, doorgegeven te worden. Ook een accountantsverklaring overeenkomstig een daartoe vast te stellen controleprotocol, maakt deel uit van deze jaarlijkse rapportage.

Artikel 8

Er kunnen gronden zijn om de beschikking tot subsidieverlening in te trekken of te wijzigen. Zolang de subsidie nog niet is vastgesteld, kan intrekking of wijziging ten nadele van de subsidieontvanger met terugwerkende kracht geschieden indien de verlening op onjuiste gronden heeft plaatsgevonden. Het betreft een beperkt aantal gronden, genoemd in artikel 4:48, eerste lid, onderdelen a tot en met d, van de Awb. Als voorbeeld van een grond tot intrekking of wijziging op grond van artikel 4:48 van de Awb kan worden genoemd dat de subsidieontvanger onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt op basis waarvan de subsidie is verleend of dat niet wordt voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen. In artikel 8, tweede lid, wordt verwezen naar artikel 4:50 van de Awb. Een intrekking of wijziging op grond van dit artikel geschiedt niet met terugwerkende kracht. Het betreft namelijk gronden voor intrekking of wijziging die niet zijn te wijten aan de subsidieontvanger.

Artikel 9

Na de voltooiing van het werk ter verbetering van een primaire waterkering, wordt de subsidie definitief vastgesteld. Voor de vaststelling van de subsidie dient de subsidieontvanger op grond van artikel 9, eerste lid, binnen zes maanden een aanvraag in, waarbij het in het derde lid bedoelde eindverslag en een accountantsverklaring worden overgelegd.

Indien na de voltooiing van het werk nog procedures lopen in het kader van bijvoorbeeld nadeelcompensatie zijn er twee mogelijkheden voor het vaststellen van de totale subsidie.

Allereerst is het op grond van artikel 9, derde lid, mogelijk een gemotiveerd verzoek in te dienen om de termijn van zes maanden, bedoeld in het eerste lid, te verlengen. Een dergelijk verzoek kan – onder andere – worden ingediend als procedures over nadeelcompensatie, waarvan de kosten voor subsidie in aanmerking komen, binnen afzienbare termijn zullen zijn afgerond.

De tweede mogelijkheid is subsidievaststelling in twee fasen zoals is geregeld in artikel 11. Deze procedure kan worden toegepast indien ten tijde van de voltooiing van het werk nog geen duidelijkheid is over de termijn waarop nog lopende juridische procedures zullen worden afgerond en de afronding naar verwachting niet binnen een jaar zal plaatsvinden.

Artikel 10

Op basis van de bij de aanvraag ingediende stukken wordt een beschikking tot subsidievaststelling afgegeven. Hierin is de hoogte van het totale subsidiebedrag vastgelegd. Omdat het totaal bedrag aan verleende voorschotten hoger kan zijn dan het totaal te verlenen bedrag aan subsidie, is het ook mogelijk dat een bedrag wordt teruggevorderd. Dit wordt eveneens vastgelegd in de op grond van artikel 10, eerste lid, gegeven beschikking.

In het tweede lid van artikel 10 is bepaald dat bij het niet tijdig indienen van een aanvraag tot vaststelling van de subsidie of het niet tijdig indienen van een verzoek om deze aanvraag later in te kunnen dienen, de subsidie ambtshalve kan worden vastgesteld. De reden hiervan is dat de subsidieontvanger met de aanvraag tot subsidievaststelling rekening en verantwoording aflegt over de in het kader van de verleende subsidie gedane uitgaven. Als hij niet voldoet aan deze verplichting, kan de consequentie zijn dat de subsidie lager uitvalt dan de werkelijk gemaakte

kosten. Uiteraard gelden bij de toepassing van deze bevoegdheid de maatstaven van redelijkheid en billijkheid. Toepassing kan alleen als de subsidieontvanger al (meermalen) is verzocht zijn aanvraag in te dienen. Op grond van artikel 4:49 van de Awb, waarnaar in het derde lid wordt verwezen, kan een beschikking tot subsidievaststelling op de in dat artikel genoemde gronden worden gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 11

Zoals gezegd in de toelichting bij artikel 9, bestaat de mogelijkheid dat ten tijde van de voltooiing van het werk nog gerechtelijke procedures gaande zijn in het kader van nadeelcompensatie die niet binnen afzienbare tijd zullen zijn afgerond. Om te voorkomen dat het voor alle andere voor subsidie in aanmerking komende kosten jaren lang duurt voordat de definitieve subsidievaststelling kan plaatsvinden, voorziet artikel 11 in een procedure voor subsidievaststelling in twee fasen.

Binnen zes maanden na de voltooiing van het werk wordt op grond van artikel 9, eerste lid, door de subsidieontvanger een aanvraag tot subsidievaststelling ingediend. Daarbij kan op grond van artikel 11, eerste lid, een verzoek worden ingediend om voor de kosten die voortkomen uit gerechtelijke procedures, de subsidie afzonderlijk te laten vaststellen. Dit betekent dat voor de kosten die inmiddels wel bekend zijn (dus voor alle reeds gemaakte kosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen a tot en met i), de beschikking tot subsidievaststelling gewoon kan worden afgegeven. Voor de overige kosten vindt dan na afronding van de procedures de subsidievaststelling plaats. Op grond van artikel 11, derde lid, dient de subsidieontvanger binnen zes maanden na afronding van de procedures een aanvraag tot subsidievaststelling in. Daarbij zijn artikel 9, tweede lid, en artikel 11 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12

Voor de betaling of terugvordering van de subsidie wordt in artikel 12 verwezen naar de Awb. Net als bij de voorschotverlening wordt binnen vier weken betaald, onder verrekening van de reeds uitbetaalde voorschotten. Opschorting van de betalingen is mogelijk bij een vermoeden dat toepassing moet worden gegeven aan artikel 4:48 of 4:49 van de Awb (zie de artikelen 8 en 10 van deze regeling). Indien teveel subsidie is uitbetaald, kan dit worden teruggevorderd onder de in artikel 4:57 van de Awb gegeven voorwaarden.

Artikel 13

Artikel 13 bevat een evaluatiebepaling. Het moment van evaluatie is afhankelijk gesteld van het aantal subsidies dat is verleend, namelijk vijf. Dit is ingegeven vanuit de wens zo snel mogelijk inzicht te krijgen in de werking van deze regeling zodat ten behoeve van de werkbaarheid tijdig aanpassingen kunnen worden gedaan. Mocht zich echter de situatie voordoen dat na vier jaar nog niet voor vijf projecten subsidie is verleend, dan zal op dat moment worden geëvalueerd. Het tweede lid van artikel 13 verplicht de subsidieontvangers de nodige medewerking te verlenen aan de evaluatie.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,

M.H. Schultz van Haegen

Toelichting bij de Regeling tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren in verband met de centrale behandeling van de subsidieaanvragen (Stcrt 2007, 234)

Vanaf 1 januari 2008 worden de subsidieaanvragen niet meer door de regionale diensten van het Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat behandeld, maar centraal in behandeling genomen bij het Programmabureau van het Hoogwaterbeschermingsprogramma (HWBP), dat valt onder de Waterdienst van het Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat. Vanwege het toegenomen aantal

projecten op het HWBP na de resultaten van de tweederondetoetsing van de primaire waterkeringen is een sterkere centrale regie vanuit het Rijk gewenst om tot een eenduidiger aanpak te komen.

De nieuwe werkwijze gaat gepaard met een aantal aanvullende eisen aan de aanvraag, de tussentijdse rapportageverplichtingen en de voorschotaanvragen. Nu de regionale diensten van Rijkswaterstaat (RWS) niet meer direct betrokken zijn bij het project als deelnemer aan het projectteam, zijn de aanvullende eisen gewenst om beter aan te sluiten bij de centrale coördinatie van projecten door het Programmabureau van RWS. Daarnaast is er vanwege de groei van het aantal projecten dat via het HWBP wordt gefinancierd behoefte aan aangescherpte eisen aan planning en gegevensverstrekking.

Eisen aan planning en gegevensverstrekking

De aangescherpte eisen aan planning betreffen de subsidieaanvraag (artikel 3). Ten eerste wordt voor het opstellen van het tijdschema en de geplande datum van voltooiing van het werk een planningsmethodiek voorgeschreven. Het betreft de Project Planning Infrastructuur-methodiek (PPI). De PPI wordt binnen RWS al langer gehanteerd en heeft tot doel te komen tot een meer uniforme en onderbouwde werkwijze rond planning en tijdbeheersing van natte (en droge) infrastructuurprojecten. Meer informatie over deze methodiek is verkrijgbaar via het Programmabureau.

Ten tweede wordt voor projecten met een startraming van meer dan € 25 miljoen gevraagd een kosten-batenanalyse over te leggen. Het betreft de kosten-batenanalyse volgens de op SNIP-projecten toegesneden Overzicht Effecten Infrastructuur (OEI)-systematiek. Een OEI-analyse geeft een overzicht van de maatschappelijke effecten van investeringen in een infrastructuurproject. Het rapport OEI bij SNIP (RWS RIZA rapport 2007.009) en de werkwijzer OEI bij SNIP (RWS RIZA rapport 2007.010) zijn beschikbaar via www.helpdeskwater.nl/water_en_ruimte/oei_bij_snip. Overigens wordt de voorgeschreven ramingsystematiek niet gewijzigd. Evenals onder de oude regeling wordt de SSK-ramingsystematiek voorgeschreven, welke is vastgelegd in de CROW-publicatie nr. 137.

Ter aanscherping van de gegevensverstrekking wordt artikel 4:37, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing verklaard (artikel 5), waardoor het mogelijk wordt gemaakt om in de beschikking tot subsidieverlening verplichtingen op te nemen over het aanleveren van stukken en bescheiden die tussentijds nodig zijn voor beslissingen omtrent de subsidie. Hierbij wordt gedacht aan trimesterrapportages, waarbij wijzigingen in planning en raming kunnen worden doorgegeven. Afspraken over aanlevering van stukken en bescheiden kunnen bijdragen aan een juiste planning van voorschotten en uiteindelijk tot een juiste vaststelling van de subsidie. Om het onderscheid tussen voortgangsverslagen (de trimesterrapportages) en verantwoordingsrapportages (eenmaal per jaar) aan te geven is de terminologie in artikel 7 aangepast.

Als vierde en laatste aanvullende eis wordt bij iedere voorschotaanvraag een raming gevraagd van de in de komende jaren aan te vragen voorschotten (artikel 6). Voorheen werd alleen bij de subsidieaanvraag een doorkijk naar de komende jaren gevraagd. Voorts is ten aanzien van de hoogte van het totaal aan voorschotten een verduidelijking aangebracht. Het totaal aan te verlenen voorschotten tijdens de realisatiefase bedraagt niet meer dan 80% van de geraamde realisatiekosten. In de tekst is duidelijker tot uitdrukking gebracht dat dit betrekking heeft op de voorschotten ten behoeve van de realisatiekosten (artikel 2, eerste lid, onderdelen b tot en met i) en dat de kosten voor voorbereiding hierbuiten vallen (artikel 2, eerste lid, onderdeel a).

Forfait

Naast de aanvullende verplichtingen voor de subsidieaanvrager is een nuancering aangebracht ten aanzien van de hoogte van de subsidiabele voorbereidingskosten. In bestuurlijk overleg (afgerond in januari 2006) tussen het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, het Interprovinciaal Overleg en

de Unie van Waterschappen werd een forfait overeengekomen van 15% van de geraamde kosten van realisatie van het werk om omslachtige administratie ten aanzien van de voorbereidingskosten te verkleinen. De forfaitaire bijdrage van 15% van de realisatiekosten is bedoeld om 100% van de voorbereidingskosten te vergoeden. Dit forfait was berekend aan de hand van de voorbereidingskosten van een groot aantal verbeteringswerken en is gebaseerd op in 2001 vastgestelde ervaringscijfers. Toch is gebleken dat de voorbereidingskosten in sommige gevallen duidelijk lager zijn dan 15%, waardoor de wens is ontstaan om ook af te kunnen wijken van het forfait. In de regeling is duidelijker tot uitdrukking gebracht dat de subsidieaanvrager ook minder kan aanvragen dan 15% (artikel 2). Er wordt van uitgegaan dat van het forfait afwijkende aanvragen in goed overleg met Programmabureau en de aanvragers zullen verlopen.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,

J.C. Huizinga-Heringa

Toelichting bij de Regeling tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren in verband met vervanging van het forfait voor de subsidiëring van kosten voor voorbereiding van het werk in subsidie op basis van werkelijk gemaakte kosten en enige technische wijzigingen (Stcrt 2011, 22111)

Algemeen deel

Deze regeling wijzigt de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren (hierna: de subsidieregeling). Deze subsidieregeling bevat inhoudelijke en procedurele bepalingen over de verstrekking van subsidie door het Rijk aan waterschappen die een primaire waterkering aanleggen of verbeteren. In de subsidieregeling wordt onder meer nader uitgewerkt welke kosten van het voorbereiden en het realiseren van een werk voor subsidiëring in aanmerking komen. Voor de bepaling van de kosten van voorbereiding van het werk gaat de regeling uit van een forfaitaire bijdrage van 15% van de geraamde realisatiekosten.

In het Bestuursakkoord Water (Kamerstukken II, 2010–2011, 27625 nr. 204) hebben het Rijk en de waterschappen afgesproken dat de forfaitaire bijdrage voor de voorbereidingskosten met ingang van 1 januari 2012 zal worden vervangen door een vergoeding van werkelijk gemaakte kosten met een maximum van 15% van de geraamde realisatiekosten.

Met de onderhavige wijzigingsregeling wordt het forfait vervangen door vergoeding van werkelijk gemaakte kosten. Om die reden worden verschillende bepalingen in de subsidieregeling aangepast. In de eerste plaats worden de eisen aan de subsidieaanvraag aangevuld. Het waterschap wordt gevraagd bij de subsidieaanvraag een overzicht over te leggen van de gemaakte voorbereidingskosten. Dit overzicht moet worden vergezeld van een financiële verantwoording en een controleverklaring van een accountant. In de praktijk kan het echter voorkomen, dat bepaalde kosten voor de voorbereiding van het werk nog niet daadwerkelijk gemaakt zijn op het moment dat de aanvraag tot subsidieverlening wordt gedaan. De gewijzigde subsidieregeling vraagt in die gevallen een raming van deze kosten bij de aanvraag. Verder wordt bepaald dat de voorbereidingskosten die na de subsidieverlening worden gemaakt in het vervolg, evenals de realisatiekosten, tussentijds moeten worden vermeld in de jaarlijkse verantwoordingsverslagen en in de eindverantwoording bij de subsidievaststelling. Tot slot wordt met de wijzigingsregeling mogelijk gemaakt de subsidie voor voorbereidingskosten in twee fasen vast te stellen, vanwege nog lopende procedures. Deze mogelijkheid gold reeds voor kosten van realisatie van het werk.

Naast de aanpassingen als gevolg van de omzetting van het forfait naar werkelijke kosten, zijn een drietal technische wijzigingen doorgevoerd. In de eerste plaats is de beslistermijn voor de Minister op aanvragen van het waterschap en de betalingstermijn voor de betaling van voorschotten aangepast aan de standaardtermijnen in de Algemene wet bestuursrecht. Verder is een wijziging doorgevoerd naar aanleiding van de intrekking van het Bijdragebesluit kosten opsporing en ruiming

conventionele explosieven Tweede Wereldoorlog 2006. Ten derde is de terminologie in de regeling aangepast aan de herziene Nederlandse Controlestandaarden, vastgesteld door de beroepsorganisaties voor accountants NIVRA en NOvAA.

De gewijzigde subsidieregeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2012. Deze wijzigingsregeling heeft onmiddellijke werking. De wijzigingen zijn daarmee van toepassing op alle aanvragen die op 1 januari 2012 lopen, of op of na die datum worden ingediend. In overleg met vertegenwoordigers van de waterschappen is geconstateerd dat de overgang naar de werkelijk gemaakt voorbereidingskosten geen problemen oplevert voor lopende projecten.

Tot slot zij vermeld dat intensieve afstemming heeft plaatsgevonden tussen het departement, het programmabureau HWBP en vertegenwoordigers van de waterschappen over de wijziging van deze regeling. Ook vindt intensief overleg plaats over de subsidiabiliteit van de afzonderlijke categorieën voorbereidingskosten. Gelet op het feit dat de wijziging van deze regeling voortvloeit uit het mede door de Unie van Waterschappen ondertekende Bestuursakkoord Water en gelet op bovenomschreven betrokkenheid van de waterschappen, is het niet bezwaarlijk geacht deze regeling in afwijking van kabinetsbeleid op kortere termijn dan twee maanden voor inwerkingtreding in de Staatscourant te publiceren (Kamerstukken II 2009–10, 29515, nr. 309).

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onderdeel A

Met dit onderdeel wordt het forfait voor voorbereidingskosten omgezet naar werkelijke kosten met een maximum van 15% van de geraamde realisatiekosten.

Tevens is van de gelegenheid is gebruik gemaakt om een onjuiste verwijzing te repareren. In artikel 2, tweede lid, van de subsidieregeling werd verwezen naar het Bijdragebesluit kosten ruiming explosieven Tweede Wereldoorlog 1999. Dit besluit is vervangen door Bijdragebesluit kosten opsporing en ruiming conventionele explosieven Tweede Wereldoorlog 2006 (Stb. 2006, 711). Ook dat besluit is inmiddels ingetrokken (Stb. 2009, 386). De vergoedingen op grond van de bijdragebesluiten zijn omgezet in een generieke uitkering in het Gemeentefonds.

Onderdeel B

Vanwege de omzetting van de forfaitaire subsidie voor voorbereidingskosten naar werkelijke kosten worden de eisen aan de aanvraag aangepast. Met het nieuwe onderdeel c van artikel 3, tweede lid, van de subsidieregeling wordt vastgelegd welke gegevens ten aanzien van de reeds gemaakte voorbereidingskosten moeten worden overgelegd.

In de praktijk kan het voorkomen dat bepaalde kosten in de categorie voorbereidingskosten thuis horen, maar nog niet daadwerkelijk zijn gemaakt op het moment dat de aanvraag tot subsidieverlening wordt gedaan. In het nieuwe onderdeel d van artikel 3, tweede lid, van de subsidieregeling wordt voor die kosten een raming gevraagd. Deze ten tijde van de aanvraag geraamde voorbereidingskosten doorlopen in het verdere subsidietraject dezelfde procedure als de realisatiekosten. Dit houdt in dat de subsidieverlening voor deze kosten plaatsvindt op basis van een raming, dat er voorschotten kunnen worden verleend en dat de subsidievaststelling plaatsvindt op basis van de werkelijk gemaakte kosten, waarbij eventuele voorschotten worden verrekend. De kosten moeten in de beschikking tot subsidieverlening, de verantwoordingsrapportages en de beschikking tot subsidievaststelling wel steeds afzonderlijk worden vermeld (zie artikel 5, het gewijzigde artikel 7 en het gewijzigde artikel 9).

Overigens betekent het voorgaande dat de uitgaven voor de voorbereiding die ten tijde van de aanvraag nog niet zijn gedaan, opgenomen dienen te zijn in de planning als bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel h (nieuw), van de subsidieregeling. Concreet betekent dit dat deze kosten

meegenomen moeten worden in de voorgeschreven planningsmethodiek die onder de huidige regeling reeds wordt gehanteerd voor de realisatiekosten.

Onderdelen C en D

Met deze wijzigingen wordt beoogd de huidige termijnen van vier weken voor het beslissen op de aanvraag en voor de betaling van het voorschot aan te passen aan de standaardtermijnen in de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De standaardtermijn voor beschikkingen op aanvraag is 8 weken (art. 4:13 Awb). De termijn kan met een redelijke termijn worden verdaagd (art. 4:14 Awb). Ten aanzien van de betaling van de subsidie (zoals i.c. bij de voorschotten en bij de subsidievaststelling) geldt dat met een beschikking een geldschuld komt vast te staan. Die geldschuld moet in beginsel binnen 6 weken worden voldaan (art. 4:87 Awb). Vanaf het moment dat de beschikking is bekendgemaakt, gaat de termijn van 6 weken lopen.

Onderdeel E

Met dit onderdeel wordt geregeld dat bij de jaarverantwoording ook de voorbereidingskosten moeten worden betrokken die ten tijde van de subsidieaanvraag nog niet waren gemaakt. Tevens wordt de term accountantsverklaring gewijzigd in controleverklaring. Hiermee wordt aangesloten bij de terminologie in de herziene Nederlandse Controlestandaarden, vastgesteld door de beroepsorganisaties voor accountants NIVRA en NOvAA.

Onderdeel F

Met deze aanpassing wordt bereikt dat de aanvraag tot vaststelling van de subsidie een overzicht bevat van alle gemaakte kosten voor het project, inclusief voorbereidingskosten. Aangezien de voorbereidingskosten niet meer op basis van een forfait worden gesubsidieerd, maar op basis van werkelijke kosten en tevens kunnen worden bevoorschot gedurende de realisatiefase, moet ook voor deze kosten een 'eindafrekening' plaatsvinden bij de subsidievaststelling. De werkelijke kosten worden verrekend met de voorschotten. Op dat moment wordt de subsidie definitief. Te veel betaalde voorschotten (bijv. voor een totaal aan voorbereidingskosten die uitstijgen boven de 15% van de geraamde realisatiekosten), moeten overigens worden teruggevorderd (art. 4:95 Awb).

Onderdeel G

Een gevolg van subsidiëring van werkelijke kosten in plaats van een forfait, is dat ook de voorbereidingskosten mogelijk nog niet kunnen worden vastgesteld in verband met nog lopende procedures. Met onderdeel G wordt artikel 11 van de subsidieregeling hieraan aangepast.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,

Joop Atsma

Toelichting bij de Regeling van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, van 27 juni 2012, nr. IENM/BSK-2012/109588, tot wijziging van de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren houdende toevoeging van overgangsrecht voor de recente wijziging in de subsidiëring van voorbereidingskosten (Stcrt. 2012, 13592)

Deze regeling wijzigt de Regeling bijzondere subsidies waterkeren en waterbeheren, die met ingang van 1 januari 2012 is gewijzigd door de Regeling van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu van 30 november 2011, (Stcrt. 2011, 22111). Laatstgenoemde regeling bracht wijziging aan in de subsidiëring van het Rijk van waterschappen die primaire waterkeringen aanleggen of verbeteren, ten aanzien van de voorbereidingskosten. De wijziging hield in dat de forfaitaire vergoeding van 15% van de geraamde realisatiekosten werd vervangen door een vergoeding van de werkelijk gemaakte kosten met een maximum van 15% van de geraamde realisatiekosten.

In de wijzigingsregeling was - achteraf gezien ten onrechte - niet voorzien in overgangsrecht. Om die reden zondert de onderhavige regeling projecten waarvoor reeds voor 1 januari 2012 een aanvraag voor subsidieverlening was ingediend, uit van de werking van de nieuwe regels voor subsidiëring van voorbereidingskosten. Op deze aanvragen blijven de bepalingen die golden onmiddellijk voor de inwerkingtreding van het nieuwe regime, van toepassing.

Het overgangsrecht voor lopende projecten houdt een beperking van de lasten voor subsidieaanvragers (waterschappen) in. De regeling heeft geen effect op lasten voor burgers of bedrijven, omdat het slechts een subsidierelatie tussen het Rijk en waterschappen betreft.

De onderhavige regeling treedt in werking op de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst. Aangezien het belangrijk is dat de regeling zo snel mogelijk in werking treedt, wordt afgeweken van de systematiek van de vaste verandermomenten. Wachten op het volgende verandermoment zou betekenen dat het overgangsrecht nog langer op zich laat wachten. Dit is niet werkbaar voor lopende subsidies. Vanwege het begunstigende karakter van de regeling werkt zij na inwerkingtreding terug tot 1 januari 2012.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,

Joop Atsma